

Budapestre vonatkozó ujságcikk

Osztályozás

331.836

Szerző:

Hely

Cím: *A Népszállóban is újra fölemelik a fülkék árát*

Idő

"1922"

Forrás:

Népszava

Személy

Bp.

(Hely)

1922.6.29

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Helvszám

Közp. nyomt.

A Népszállóban is újra fölemelik a fülkék árát.

*

De a lakók még mindig rongyokon fekszenek. — Hiába, a kurzus gondját viseli a nincsteleneknek.

Budapestnek valamikor jelentős szociális intézménye volt a Népszálló. Szükségessé vált, de minden szükségességgel fölzserelt, tiszta fülkéiben néhány fillérért otthont talált a fizikai és szellemi proletár, amíg nem tudott az élettől magának jobb elhelyezkedést kiverekedni. Szó sincs róla, a Népszálló nem oldott meg szociális problémákat, de legalább azt bizonyította, hogy a főváros akkori vezetősége nem tudott teljesen szemrehunyni az előtt, hogy a polgárságon kívül olyan tömegek is élnek a fővárosban, amelyek keserves küzdelmet folytatnak a mindennapi kenyérért, az emberhez méltó megélhetésért és amelyekkel törődni kell, nyomoruságukon enyhíteni kötelesség. A Népszállót a polgárság lelkiismeretfurdalása teremtette meg, de joggal hihettük, hogy a fölébredt lelkiismeret helyébe majd előbb-utóbb a szociális belátás lép.

A kurzus fővárosa hamarosan megmutatta, hogy eszeágában sincs legalább ott folytatni, ahol a „liberális Budapest“ vezetői abbahagyták. A főváros a kurzus törtetőinek zsákmányterülete lett. Minden találékonyságuk abban merült ki, hogy *milyen ürüggyel biztosíthatnak maguknak és bajtársaiknak hetediziglen több állást és jobb üzleteket.* A dolgozó nép nem érdekli őket, hiszen nem a tömegekre alapították hatalmukat. Az állammal versenyt rótták ki a dolgozó tömegekre az antiszociálisnál antiszociálisabb adónemeket és üzték a legféktelebb árdrágítást minden területen, ahová csak hatalmuk elért. Nem lep meg tehát bennünket az a hír, hogy

a főváros a Népszálló fülkéinek árát is föl akarja emelni.

A Népszállót most csakugyan kizáróan az élet vagy a jelenlegi válságos idők hajótöröttjei lakják, olyanok, akiknek tulnyomó része 600—700 korona hetikeresetből tengődik. Van köztük munkás, ügyvéd, tanító, tisztviselő, kisiparos. Szinte valamennyien a háboru áldozatai, javarészüik megszállott területekről menekült ide. Ahelyett, hogy frázisaikhoz hivenkenyeret adnának nekik és valahogy láburaállítanák őket, még ezekben a szegény, küzködő, már-már elmerült embereken is eret akarnak vágni. És ha még azzal indokolhatnák ezt a fölháborító tervet, hogy legalább rendben tartják a Népszállót! *De erről szó sincsen.* Megirtuk már egyszer, hogy

a népszálló berendezése lerongyolódott, az ágyakon nincsen lepedő, a matracok nagyrésze hasznavehetetlen, a paplanokon nincs huzat.

Később azután azt jelentették, hogy a tanács 1,700.000 koronát szavazott meg a Népszálló fchérnemükészletének pótlására. A pénzt, ugy látszik, másra költötték, mert a helyzet változatlan maradt és

a Népszálló ágyai ma még rongyosabbak és piszkosabbak, mint valaha,

a lepedő, a paplanhuzat ma is ismeretlen berendezési cikkek. A szálló igazgatósága több ízben tett már jelentést a tanácsnak a helyzetről, de mind hiába, a tarthatatlan állapotok orvoslásával nem törődik senki.

Egészen reménytelenül írjuk e sorokat. Nem bizunk abban, hogy a nyilvánosság ereje jobb belátásra bírja a főváros mai hatalmasait. *Amíg a főváros vezetését nem veszi át olyan törvényhatság, amely a lakosság széles rétegeit reprezentálja, addig ez a jobb sorsra érdemes intézmény is tovább fog pusztulni.*

Székesfővárosi házinyomda 1920